

i dette høje Ting —, at det er de menige Betjente og Politimestrene, der har Ansvaret for, hvad der skete i det Tidsrum, det ærede Medlem omtalte, nemlig fra 1. Januar 1913 til Maj 1920. Saa længe jeg er i Ministeriet, vil jeg tage Politiet i Forsvar for den Periodes Vedkommende. Politiet maa have nogen, der staar bagved og støtter det. Man kan ikke skyde Ansvaret over paa de almindelige Betjente og Politimestrene, man maa gaa til Ministrene; det er dem, der har Ansvaret, ingen andre. Jeg blev derimod glædeligt overrasket ved at høre, at det ærede Medlem mange Steder i Landet har sagt, at det er en Skam, at de, som skal være Lovens Vogtere, ikke kan se, hvad den simple Mand kan se. Men jeg synes rigtigt nok, det ærede Medlem skulde have gjort Alvor af det og henvendt sig til Regeringen; jeg tror dog ikke at en Regering vilde sidde overhørig, hvad en Partifælle saa kraftigt rejste Landet rundt og holdt Foredrag om med den Tilføjelse, at det er en Skam, at Regeringen ikke kan se det.

Naar det ærede Medlem siger, at det, som sker i Aalborg, kan ogsaa ske her, maa vi huske, at den Gang det paagældende Tilfælde skete i Aalborg, var Politimester og Dommer samme Person, og det er en stor Fordel i saadanne Sager. Nu er de to Myndigheder skilte ud fra hinanden, og derfor gaar det ikke saa let nu som den Gang med en saadan Sag. Da var Situationen nemlig den, at Politiet søgte at tilvejebringe et samlet Materiale, og naar saa Dommeren havde faaet dette Materiale, kunde han dømme paa de Oplysninger, som derigennem var kommet frem. Det er ikke saa let, naar der er Tale om to forskellige Myndigheder. Jeg ved godt, at det ærede Medlem vil sige: Ja, men det er de objektive Oplysninger, som kommer til at spille en Rolle. Det er det ganske vist, naar Sagen kommer for Overret og Højesteret, men Overret og Højesteret vil uvægerlig lægge stor Vægt paa, hvad den Mand, som lokalt kender Forholdene, udtaler; navnlig naar det som i det foreliggende Tilfælde er en Mand, som interesserer sig for at komme det paagældende Forhold til Livs, vil enhver overordnet Ret saa meget som muligt lægge de fra denne foreliggende Udtalelser til Grund for sin Dom.

Jeg tror, at det ærede Medlem Hr. Kirk stiller noget vel store Forhaabninger til Virkningen af, at man fratager Musik-tilladelsen; det har vist sig et Par Steder her i København, at da man gjorde det, begyndte egentlig først de to Beværtninger at florere. En saadan Fratagelse kan altsaa

ogsaa have den omvendte Virkning af den, det ærede Medlem venter — nemlig naar de paagældende Beværtninger er kommet saa langt ned, at de helst vil være fri for Musik. Det er derfor et vanskeligt Spørgsmaal.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Heilesen har Ordet for en kort Bemærkning.

Heilesen: Den højtærede Justitsminister imødegik for saa vidt selv den Indvending, han rejste overfor min Bemærkning. Thi naar Forholdet er det, at Overret og Højesteret har dømt i den Sag, der er rejst, kan man ikke gøre den Betragtning gældende, som den højtærede Minister vil gøre gældende: at der skulde foreligge et særligt Forhold, fordi Dommeren og Politimesteren den Gang var den samme Person. Og naar den højtærede Justitsminister vil sige, at det for Overret og Højesteret spiller en Rolle, hvorledes Underdommeren har set paa Sagen, tror jeg dog at turde hævde, at Overret og Højesteret naturligvis vil dømme efter de foreliggende Beviser; og de har altsaa fundet, at det Bevismateriale, der var tilvejebragt, var tilstrækkeligt. — Til det ærede Medlem Hr. Pürschel skal jeg kun sige, at det ærede Medlem jo selv erkendte, at det i mange Henseender kunde være lettere at skaffe Bevis her i København end i Provinsbyerne, og det tror jeg er fuldkommen rigtigt. Men saa forstaaer jeg ikke det ærede Medlems Bemærkninger paa det Punkt. Det, der imidlertid er det afgørende — deri er jeg enig med den højtærede Justitsminister —, er, at denne Sag er rejst, og jeg vil sige til den højtærede Justitsminister, at uanset hvilken Uenighed der i øvrigt kan være imellem os, skal han altid finde min Støtte til at gennemføre Lovbestemmelser af den Art, der her er Tale om.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Pürschel har Ordet for en kort Bemærkning.

Pürschel: Det ærede Medlem Hr. Heilesen har ganske misforstaaet mig, hvis han tror, jeg har sagt, at det paa mange Punkter var lettere for Københavns Polit. Jeg sagde: paa eet Punkt, nemlig med Hensyn til Anbringelse af ukendte Betjente i Beværtninger. Paa eet Punkt, siger jeg; men det er paa mange Punkter meget lettere for Politimestrene i de smaa Byer, hvor man kender de Personer, der plejer at sidde paa Beværtninger, ved, hvem der plejer at holde sammen, og i de foreliggende Tilfælde let kan faa opsporet, hvor de paa-